

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
यादवाभ्युदये महाकाव्ये

॥ त्रयोविंशः सर्गः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ त्रयोविंशः सर्गः ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

अथाधिकारच्यवनाद्य इन्द्राः पञ्चाभवन् पाण्डुसुताः पृथिव्याम् ।
जयार्थिनस्ते जगदेकनाथं प्रपेदिरे सत्त्वधनाः सदाराः ॥ 23.1 ॥

तमोपहैस्तत्त्वविदामृषीणां वाक्यैस्त्रिवेदीमनुसञ्जिहानैः ।
कृष्णं यथावत् कृतिनो विदन्तः तस्याभवन् प्राणसमाः सखायः ॥ 23.2 ॥

तदाश्रयास्तत्प्रणिधेयकृत्याः तेनैव नाथेन सदा सनाथाः ।
अपारयन् योगिभिरप्यजय्यान् बाह्यान्तरान् जेतुमरातिवर्गान् ॥ 23.3 ॥

प्रतिक्रियाः प्राग्भवदुष्कृतानां प्राणोपरोधेऽपि निरुद्धपापाः ।
धीरास्त्रिलोकीसुहृदः प्रसादात् विपाकरम्या विपदः प्रसेहुः ॥ 23.4 ॥

अलङ्घयन् विश्वपतेः प्रसादात् वृत्तिं पराचीमिव वीतरागाः ।
अरातिभिश्छद्मविधिप्रवीणैः आपादितामग्निजलादिपीडाम् ॥ 23.5 ॥

कलिङ्गनीतिं कलहैकतानां कर्णं च पार्थेन निबद्धवैरम् ।
आस्थाय दुःशासनपूर्वजन्मा धर्मोत्तरान् जेतुमियेष पार्थान् ॥ 23.6 ॥

स राजसूयक्रतुधर्मपत्नीं भीमेन गाण्डीवभृता च मान्याम् ।
द्यूतच्छलात्प्रापितदासभावां साध्वीं मुधा पर्यभवत् सभायाम् ॥ 23.7 ॥

अनन्यनाथां स्थितिमाप्नुवन्त्या नाथः स्वसम्बोधननामगर्भम् ।
शुश्राव दूरान्तरितोऽपि शौरिः प्राक्रोशनं पार्थपतिव्रतायाः ॥ 23.8 ॥

मिथ्याविचारान्मिषतां गुरूणां प्रभुः सतां पाण्डवधर्मपत्नीम् ।
दुःशासनव्याकुलितोत्तरीयां अक्षय्यकौशेयवतीमकार्षीत् ॥ 23.9 ॥

अवाप्तुकामाः प्रबलैरमित्रैः अक्षच्छलेनापहतं स्वराज्यम् ।
निक्षिप्तकर्तव्यभरा बभूवुः सत्त्वाधिकाः सात्वतयूथनाथे ॥ 23.10 ॥

स्वातन्त्र्यगन्धद्विरदाङ्कुशेन स्वेनैव शीलेन विनीयमानः ।
अनन्यलभ्यं प्रतिलम्बितोऽभूत् प्रभुः स्वयं पाण्डवदूतभावम् ॥ 23.11 ॥

स तादृशीमाद्रियत त्रिधामा प्रेष्यक्रियां प्रेषितदेवबृन्दः ।
ननु प्रभूणां निरपेक्षभूम्नां प्रसाधनं भक्तजने गुणत्वम् ॥ 23.12 ॥

अपि प्रभूतानुगुणक्रियाभ्यः श्लाघापदं तत्त्वविदां बभूव ।
अनन्यतन्त्रस्य विभोस्तदेतत् नाथोचितं नन्तुषु पारतन्त्र्यम् ॥ 23.13 ॥

तपस्यतः पुत्रसमुद्भवार्थं मार्गागतं मोचयतः पिशाचम् ।
अजन्मनो जन्मभृतश्च शौरेः स्वामित्वसंवादि बभूव दूत्यम् ॥ 23.14 ॥

सरोषसीरायुधहेतिशक्त्या साचीकृतां कौरवराजधानीम् ।
अद्यापि गङ्गासलिलप्रवाहे प्रक्रान्तपातामिव सम्प्रपेदे ॥ 23.15 ॥

खद्योतवद्दर्शितखञ्जदीप्तीन् प्रज्ञादृशो भूमिभृतः सभायाम् ।
प्राप्तोदयो भानुरिव त्रिधामा प्रच्छादयामास कुरून् स्वधाम्ना ॥ 23.16 ॥

तदागमेन प्रतिपन्नहर्षाः तद्दर्शनेनाहितपारवश्याः ।
अतर्कितप्रस्मृतवैरबन्धाः वृत्तिं द्विषन्तो विदधुर्यथार्हम् ॥ 23.17 ॥

उलूखले भक्तगुणे च बद्धं गुणोत्तरे गोपवधूस्तने च ।
इयेष बन्धुं जगदेकबन्धुं दुर्योधनो दुस्त्यजमृत्युपाशः ॥ 23.18 ॥

प्रकाशयन् किञ्चिदिवाप्रमेयः प्रभावमात्मीयमनन्यवेद्यम् ।
मुहुः प्रतीपाचरणोत्सुकानां मोघाशतां मूढधियामकार्षीत् ॥ 23.19 ॥

स्ववेदितं संसदि धार्तराष्ट्रे सन्धित्सतो धर्मसुतस्य वाक्यम् ।
अनाददाने मुरभिन्निवृत्तः सानुग्रहो विग्रहमन्वमंस्त ॥ 23.20 ॥

नरांशजुष्टेन धनञ्जयेन रथी भवन् सारथिरात्मना च ।
धनुर्भृता तोत्रभृता च भेजे पृथक्त्वमैक्यं च यथाप्रमाणम् ॥ 23.21 ॥

रथाधिरूढं च रथं च रक्षन् यथार्थतो दर्शयति स्म यन्ता ।
त्रय्यन्तचिन्तानिरपेक्षमीशः तत्तादृशं तत्त्वविभागमाद्यम् ॥ 23.22 ॥

पुरःस्थिते गोप्तरी विश्वहेतौ पश्चादवस्थायिनि तत्प्रवर्त्ये ।
अनन्ययोगात् स रथो बभार प्राधीतवेद्यां प्रणवप्रवृत्तिम् ॥ 23.23 ॥

प्रभुर्बभौ प्रग्रहतोत्रपाणिः कालात्मना भावितपाशदण्डः ।
यदा तदा देवगणेन मेने शान्तं बलं शान्तनवप्रधानम् ॥ 23.24 ॥

धुरन्धरः स्वर्गनिकेतनानां धुर्योत्थितैर्धूसरितो रजोभिः ।
रराज मध्ये रथयूथपानां गोष्टे पशूनामिव गोपवेषः ॥ 23.25 ॥

समुद्रसङ्घातनिभे नृपाणां सैन्यद्वये संयति संप्रवृत्ते ।
अस्थानकारुण्यवशान्निवृत्तं धनञ्जयं वीतशुचं वितेने ॥ 23.26 ॥

फलादपि स्वादुतमप्ररोहं प्रोत्साहने सख्युरिवोद्यतः सः ।
जगद्धितार्थाय जगौ दयावान् अन्यैरविज्ञेयमनन्यधर्मम् ॥ 23.27 ॥

चिरन्तनस्नेहदयादिमूलं चिन्तार्णवं निस्तरतो दुरन्तम् ।
किरीटिनः केशवसूक्तिरासीत् कालोचिता काचन पोतपात्री ॥ 23.28 ॥

अभङ्गुरैर्धौतफलानुषङ्गात् विद्याशरैर्विश्वगुरोरुपात्तैः ।
विवेकधन्वा विषमानजैषीत् अन्तः स्थितान् जिष्णुररातिसङ्घान् ॥ 23.29 ॥

उपघ्नभृतां श्रुतिवल्लरीणाम् उपास्त तुष्यन्नुपदेशमुद्राम् ।
नखांशुभिः क्षिप्ततमःकलङ्कां नाथस्य पार्थो नतपूर्वभागः ॥ 23.30 ॥

विभक्तसामान्यविशेषधर्मा प्रादुर्बभूवोपनिषत् प्रभोर्या ।
स एव तां व्यासमुनिः समीचीं पर्यग्रहीद्भारतवेदवक्ता ॥ 23.31 ॥

अभञ्जनीयां परधर्मसत्तां अनश्वरीं भारतसूर्यदीप्तिम् ।
विदुश्श्रुतीनामनघां वयस्यां गीतामसम्मूढजनाविगीताम् ॥ 23.32 ॥

कपिध्वजस्तस्य विभोरपश्यत् तदर्पितं चक्षुरवाप्य दिव्यम् ।
विरिञ्चिपूर्वरपि दुर्निरीक्षं विश्वाश्रयं रूपमशेषमूर्तेः ॥ 23.33 ॥

तस्मिन्नभिव्याप्तसमस्तलोके स तत्स्वरूपेण विकल्प्यमाने ।
विडम्बितान् गोपुरधारिबिम्बैः देवान् विभोरैक्षत दिव्यदेहे ॥ 23.34 ॥

प्रख्यातदीक्षं प्रणतार्तिभङ्गे पार्थस्तदा दैत्यरिपुं प्रपन्नः ।
विनाशयामास बलं रिपूणां विपत्प्रतीकारपरेण सख्या ॥ 23.35 ॥

स्वहस्तपद्माञ्चिततोत्रपाशः स्वच्छन्दलीलासहधर्मचारी ।
गतागतैरप्रतिमैः स चक्रे जयश्रियो जैत्ररथेन डोलाम् ॥ 23.36 ॥

सविस्मयः संयति सव्यसाची तत्तादृशा सारथिना समेतः ।
मनोजवानां निजसायकानाम् अग्रेसरं स्यन्दनमन्वपश्यत् ॥ 23.37 ॥

यथा नियच्छत्ययमिन्द्रियाश्वान् जीवाश्रये देहरथे निबद्धान् ।
तथाऽर्जुनस्यन्दनधुर्यनेता बभूव नान्येन निदर्शनीयः ॥ 23.38 ॥

यदेकदेशे निखिलं तदन्यत् तद्देहभागेषु च संविभक्तम् ।
रथैकदेशे तमवेक्ष्य पार्थः प्राबुद्ध तं सारथिमप्रतर्क्यम् ॥ 23.39 ॥

निवर्तितं वैरिजनोपमर्दात् न्यस्तं रथे चक्रमुपाददानः ।
नतप्रतिज्ञानुपरोधहेतोः आत्मप्रतिज्ञामजहात् स्वतन्त्रः ॥ 23.40 ॥

द्विषत्प्रयुक्तं दुरपोहमस्त्रं भुजान्तरालेन विभुः प्रतीच्छन् ।
विधाय वैकल्पिकवैजयन्तीं प्रच्छादितं प्राणयति स्म पार्थम् ॥ 23.41 ॥

निवेशितां तस्य पदे च पूजां निशाम्य गङ्गामिव चन्द्रमौलौ ।
अनन्यसामान्यममंस्त सख्युः सङ्कोचवैदेशिकमीश्वरत्वम् ॥ 23.42 ॥

दिवाकरेऽनस्तमितेऽतिगाढं तमः सृजंस्तामसमोहनार्थम् ।
प्रपन्नरक्षाप्रतिपन्नदीक्षः सत्याभिसन्धं विदधे सखायम् ॥ 23.43 ॥

सुरैरशेषैरपि जातरोषैः स दुर्जयान् भीष्ममुखान् जिगाय ।
सहायशक्त्या युधि सव्यसाची किं दुष्करं केशवमाश्रितानाम् ॥ 23.44 ॥

स्वप्नः किमासीदथवेन्द्रजालं बभूव गन्धर्वपुरी किमेषा ।
इतीव शङ्कां विदधे प्रलीना पताकिनी कौरवपाण्डवानाम् ॥ 23.45 ॥

आकृष्टदेवासुरसाम्परायैः ओजस्विनां शस्त्रभृतामुदन्तैः ।
प्रायस्तदा प्रत्यवहारलीलं आकालिकीं विश्वभुगन्वभुङ्क्त ॥ 23.46 ॥

जिघांसुरष्टादश सम्पतन्तीः अक्षौहिणीरद्भुतभीमरूपाः ।
स्वतन्त्रयामास मिथःप्रतीपान् सूत्रावसक्तानिव दारुमर्त्यान् ॥ 23.47 ॥

कृषीवलः स्थावरजङ्गमानां क्षेत्रे कुरूणां समकालपाकान् ।
अनीकशालीन् भुजशालिवर्गैः फलोपपन्नान् प्रभुरित्यलावीत् ॥ 23.48 ॥

निस्तीर्य सङ्ग्राममहासमुद्रं संसारपोतेन परेण सख्या ।
धनञ्जयस्तत्पदमेव भेजे निर्धूतनीहारदिवाकराभः ॥ 23.49 ॥

द्रौणिस्तदा सौप्तिकमादधानः कृपेण सार्धं कृतवर्मणा च ।
हताहितैः पाण्डुसुतैरवाप्तं सैन्यावशेषं शमयांबभूव ॥ 23.50 ॥

इत्थं दशाष्टौ च निपात्य भूमौ अक्षौहिणीरद्भुतभीमरूपाः ।
सतां पतिः सत्त्व समृद्धिरोगात् उल्लाघितामातनुतेव पृथ्वीम् ॥ 23.51 ॥

विभुः स्वसङ्कल्पहतान् विनिघ्नन् धर्मैकतानेन धनञ्जयेन ।
प्रतोदसन्दंशिकयोदहार्षीत् पाञ्चालकन्यापरिभूतिशल्यम् ॥ 23.52 ॥

परास्त्रविस्त्रंसितमुत्तरायाः पद्मासनाद्यैरपि पूजितेन ।
गङ्गाधरण्योः प्रभवेन गर्भं पस्पर्श पादेन परावरेशः ॥ 23.53 ॥

विप्लोषितं द्रौणिशरेण बालं सञ्जीवयन् पादरजःप्रभावात् ।
वधूकृतक्षुद्रशिलाविशेषं रामानुजो राममिवान्वकार्षीत् ॥ 23.54 ॥

तस्य श्रुतिश्रेणिशिरोधृतानां स्पर्शः प्रजेशादिभिरीप्सितोऽभूत् ।
परीक्षिदुत्थानपरीक्षितानां अघच्छिदामङ्घ्रिरजःकणानाम् ॥ 23.55 ॥

अजातदीनां द्रुपदोद्भवायाः कालस्य दीप्तमिव खङ्गरेखाम् ।
विपक्षसंहारमहाभुजङ्गीं वेणीं प्रियैः संशमयांबभूव ॥ 23.56 ॥

पितामहाय प्रततान पार्थः शरप्रयुक्तं शयनं यदग्र्यम् ।
योगासनं योजितचित्तधैर्यं तदेव पर्याप्तगुणं तदाऽऽसीत् ॥ 23.57 ॥

विन्यस्य धर्मतनये विजयाधिकारं
सख्याऽर्जुनेन यशसेव धनुर्धराणाम् ।
दध्मौ स दैत्यमथनो युधि पाञ्चजन्यं
वृष्यन्धकादिपरिशेषितभूमिभारः ॥ 23.58 ॥

प्रत्यानिनाय रथमात्तजयः स जन्यात्
धन्यावलोकनधनञ्जयदर्शनीयः ।
सारथ्यसंविदवधीरितहेतिजुष्टः
सेनापरागपरिधूसरकुन्तलश्रीः ॥ 23.59 ॥

आलिङ्ग्य गाढमवगाढरसं रणाब्धौ
वीरव्रणैः कृतविभूषणमिन्द्रसूनुम् ।
अन्यावतारपरिकल्पनकेलिलोभात्
ऐक्यं निनाय निजमंशमिवान्यनिष्टम् ॥ 23.60 ॥

रणभुवि शरतल्पे लीलया शायितेन
 स्वपदसमुदितायाः सूनुना सिद्धसिन्धोः।
 अनतिचिरविलम्बादाप्तुकामं धरित्रीं
 कलिमिव शमयिष्यन् ख्यापयामास धर्मान् ॥ 23.61 ॥

अप्रत्यूहितसार्वभौमविभवैरभ्यर्चितः पाण्डवैः
 प्रत्यावृत्तमहोत्सवेन मुदितां प्राप्तः पुरीं द्वारकाम्।
 प्रत्यक्षं प्रथयाम्बभूव विहरन् प्रीतः प्रियाभिः समं
 शुद्धः सामपदागमैरधिगतां स्वाधीनतां श्रीपतिः ॥ 23.62 ॥

॥ इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
 श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
 यादवाभ्युदये महाकाव्ये त्रयोविंशः सर्गः ॥
 कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
 श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥